

Nr 74.

Ankom till riksdagens kansli den 29 maj 1937 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

I en till riksdagen avlåten, den 15 januari 1937 dagtecknad proposition nr 42, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

Berörda förslag är av följande lydelse:

**Förslag
till
Förordning**

**om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922
(nr 277) angående postsparbanken.**

Häri genom förordnas, att § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges:

§ 2.

Mom. 1. Envar äger — — — i postsparbanken.

Insättning må icke ske annat än i helt krontal. En och samma persons tillgodohavande må ej ökas utöver 5,000 kronor eller, där fråga är om tillgodohavande enligt motbok för insättning på grund av sparavtal, utöver 3,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet. Då, efter vad i mom. 4 stadgas, för samma person utfärdats flera motböcker, skall dock vad nyss är sagt gälla i fråga om tillgodohavandet enligt varje särskild motbok.

Mom. 4. En och — — — annan motbok.

Förutom motbok, varom i första stycket förmäles, må enskild person utbekomma särskild motbok för insättning på grund av sparavtal.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1937.

I proposition nr 41 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t på hemställan av chefen för socialdepartementet föreslagit riksdagen, bland annat, att till bidrag till propaganda för *planmässigt sparande* för budgetåret 1937/1938 anvisa ett anslag av 10,000 kronor. Anslaget är avsett att användas såsom bidrag till kostnader för av postsparbanken och de enskilda sparbankerna bedriven gemensam propaganda för planmässigt sparande. I propositionen angivas de huvudsakliga riktlinjer, enligt vilka sådant sparande lämpligen kan bedrivas. Enligt dessa riktlinjer skall den som vill bedriva planmässigt sparande genom ett med postsparbanken eller enskild sparbank träffat s. k. sparavtal åtaga sig att under viss tid å bestämda terminer i sparbanken insätta minst ett visst angivet belopp, dock att insättningarna skola upphöra sedan sparkapitalet, upplupna räntor oräknade, uppgår till visst fastställt belopp, exempelvis 3,000 kronor; spararen obetaget att i annan ordning hos banken insätta ytterligare belopp. Å planmässigt sparade medel bör lämpligen tillgodoräknas spararna något högre ränta än å annat sparkapital.

I § 2 mom. 1 av *förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken*, enligt den lydelse nämnda paragraf erhållit genom förordning den 27 juni 1924 (nr 342), stadgas bland annat, att en och samma persons tillgodohavande hos postsparbanken ej må ökas utöver 5,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet. Då, efter vad i mom. 4 av samma paragraf stadgas, för samma person utfärdats flera motböcker, skall dock vad nyss sagts gälla i fråga om tillgodohavandet enligt varje särskild motbok. Enligt mom. 2 skall vid första insättning, för såvitt icke Kungl. Maj:t föreskrivit annat förfaringssätt, till insättaren utan avgift utlämnas en motbok, utfärdad till förmån för den, för vilken insättningen ägt rum. I mom. 4 stadgas, att en och samma person i allmänhet ej äger utbekomma mer än en motbok. Utan hinder därav, att motbok förut utfärdats, må ny motbok utfärdas för den, till vilkens förmån medel insatts, med förbehåll i avseende å medlens utbetalning, så ock för omyndig över sexton år, för vilken utfärdats motbok å medel, varöver den omyndige ej själv äger föfoga. Har i fråga om medel, som stå under förvaltning av förmyndare eller god man, förbehåll gjorts, att medlen ej må uttagas utan överförmyndarens tillstånd, äge jämväl förmyndaren eller gode mannen för insättning av medel utan sådant förbehåll utfå annan motbok.

Omförmälda bestämmelser i § 2 mom. 1 och 4 postsparbanksförordningen utgöra sålunda hinder för postsparbanken att mottaga och förränta planmässigt sparade medel i enlighet med ovanberörda riktlinjer. Det i föreliggande proposition nr 42 framlagda förslaget åsyftar att undanröja nämnda hinder.

Utskottet.

Utskottet får erinra, att riksdagen numera, på hemställan av statsutskottet i dess utlåtande nr 163, med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition nr 41 framlagda förslag, till bidrag till propaganda för planmässigt sparande för budgetåret 1937/1938 anvisat ett anslag å 10,000 kronor.

Såsom i den nu förevarande propositionen nr 42 framhålles, erfordras för ett deltagande från postsparbankens sida i den planmässiga sparverksamheten, att vissa ändringar vidtagas i postsparbanksförordningen. Det förslag härutinnan, som framlagts i propositionen, har icke givit utskottet anledning till erinran. På grund härav får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 29 maj 1937.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar Åkerberg, Ehrnberg, Leffler, Johansson i Friggeråker, Bjurström, Berling, Nilsson i Mölndal och Danielsson;
från andra kammaren: herrar Holmgren, Lovén, Paulsen, Gustavson i Västerås, Osberg, Frankenberg, Mattsson och Lundberg.
